

Parlamentul României
Camera Deputaților
Grupul Parlamentar al Alianței pentru Unirea Românilor

Întrebare parlamentară

Către: Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

În atenția domnului ministru Dragoș Nicolae Pîslaru

De către: Deputat A.U.R., Cristina Emanuela Dascălu, circumscripția electorală nr 24 Iași

Obiectul întrebării: Recunoașterea gradului ridicat de solicitare neuropsihică din școlile incluzive și analiza posibilității reducerii vârstei de pensionare pentru cadrele didactice

Stimate Domnule Ministru,

În școlile incluzive din România se construiesc, zi de zi, lecții de răbdare, echilibru și dăruire umană. Acolo unde educația întâlnește vulnerabilitatea, cadrele didactice devin sprijin emoțional, ghid pedagogic și prezență protectoare pentru copii care au nevoie de atenție continuă, adaptare permanentă și o imensă resursă sufletească.

Activitatea desfășurată în mediul incluziv presupune o implicare neuropsihică profundă, un ritm intens de lucru și o responsabilitate care depășește dimensiunea clasică a actului didactic. Profesorii care lucrează cu elevi cu cerințe educaționale speciale, integrați în învățământul de masă, gestionează zilnic situații complexe, adaptări curriculare, dificultăți emoționale și provocări comportamentale care solicită constant atenția, empatia și echilibrul interior.

Anii petrecuți în acest tip de activitate lasă urme de oboseală acumulată, consum emoțional și suprasolicitare psihică, în timp ce vocația acestor dascăli continuă să țină aprinsă lumina incluziunii în școala românească.

În multe state europene, profesiile cu grad ridicat de uzură psihică beneficiază de mecanisme de protecție socială și de recunoaștere instituțională a condițiilor

speciale de muncă. În această lumină, comunitatea cadrelor didactice din școlile incluzive așteaptă o abordare echilibrată și profund umană din partea autorităților statului român.

Educația incluzivă înseamnă prezență, răbdare și puterea de a ridica fiecare copil spre propria lui lumină. În spatele fiecărui progres se află dascăli care oferă zilnic energie, echilibru și suflet, iar această lucrare tăcută merită respect, protecție și recunoaștere instituțională.

Având în vedere importanța protejării sănătății profesionale și emoționale a personalului didactic implicat în educația incluzivă, vă rog respectuos să îmi comunicați:

1. Există, la nivelul ministerelor pe care le coordonați, o analiză privind gradul de solicitare neuropsihică a cadrelor didactice care activează în școlile incluzive?

2. Ce măsuri de protecție profesională și de sprijin psihologic sunt avute în vedere pentru profesorii care lucrează permanent cu elevi cu cerințe educaționale speciale integrați în învățământul de masă?

3. Are Guvernul României în vedere inițierea unui cadru legislativ prin care vârsta de pensionare pentru cadrele didactice din școlile incluzive să fie redusă cu minimum 3 ani, ca formă de recunoaștere a uzurii neuropsihice specifice acestui domeniu?

4. Există consultări cu organizațiile profesionale și sindicatele din educație privind introducerea unor condiții speciale de pensionare pentru personalul didactic din învățământul incluziv?

5. Ce perspective există pentru includerea activității desfășurate în școlile incluzive într-o categorie profesională care să reflecte nivelul ridicat de responsabilitate emoțională și psihică al acestei misiuni educaționale?

Solicit răspuns în scris, în termenul prevăzut de lege.

Vă mulțumesc!

Cu deosebită considerație,

Prof. Univ. Dr. Cristina-Emanuela Dascălu,

Deputat în circumscripția electorală nr.24, Iași,

Vicepreședinte al Comisiei pentru Învățământ din Camera Deputaților